

Grondbezit: Dubbel en dik betaald!

Om te begrijpen hoe grond koopwaar werd, moet men teruggaan tot heel primitieve toestanden. De leenheer die een bepaald stuk grond verwierf, stond dat af aan mensen die het bewerkten. Deze gaven hem een zeker quotum of evenredig aandeel terug, wat kan gezien worden als een begin van grondrente.

Als kleine boeren kon de eerste, de beste hen komen weg jagen of plunderen. Daarom gaven ze deze rente aan de leenheer of de kerk of het klooster! Om het land te kunnen bewerken heeft men bescherming nodig. De leenheren hadden zelf een leger, en dat diende ter bescherming van de grond. De rente werd dus niet betaald voor het recht om het land te bewerken, maar voor de bescherming van de grond. Het recht om het land te bewerken kwam voort uit de noodzaak dat de leenheer het niet allemaal zélf kon doen!

Aan deze toestanden kwam een eind, doordat geleidelijk aan bepaalde persoonlijke rechten overgedragen werden aan de vorst, wat géén economische maar een politieke aangelegenheid was. Mét de rechten werd ook overgedragen wat ter bescherming van de grond aanwezig was. Toen moest de vorst een leger onderhouden en daarvoor moest hij belasting heffen. Maar merkwaardig genoeg bleef het andere ook bestaan. De betekenis ging verloren. Zo kon de grondrente tot winstobject worden gemaakt...

bron: "De noodzaak van associaties in het economische leven" R. Steiner